

Kl. 13:33

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Værdig, uafhængig og upartisk, sådan skal dommere og andre, der virker ved danske domstole, fremstå, og det tror jeg faktisk alle er enige om.

Uenigheden i relation til det lovforslag, vi behandler i dag, drejer sig derfor om to helt principielle spørgsmål. Er det for det første politikerne i Folketinget, som skal vurdere værdigheden, uafhængigheden og upartiskheden hos dem, der virker ved de danske domstole, frem for de uafhængige domstole selv?

For det andet: Fremstår personer, som er synligt religiøse, pr. definition som uværdige, afhængige af deres religiøse overbevisning og partiske?

Nej til begge spørgsmål, siger dommerne, retspræsidenterne, Domstolsstyrelsen, Advokatrådet, Danske Advokater, Juristforbundet, og nej siger vi i Det Radikale Venstre på den ene side.

På den anden side siger regeringen, Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne: Det er domstolene ikke selv i stand til at vurdere, og folk, der fremstår religiøse, er pr. definition uværdige.

Jeg synes, vi er kommet langt, siden statsministeren i sin grundlovstale i 2007 appellerede til det, han kaldte det velkendte danske frisind, med ordene: Det er da vældigt, som det kan hidses gemytterne op at se muslimske kvinder bære tørklæde. Lad dog det velkendte danske frisind sikre disse kvinder ret til at klæde sig, som de vil, også i det offentlige rum.

Det var ordene fra statsministeren i 2007. Jeg skal love for, at piben har fået en anden lyd.

Den her sag drejer sig jo ikke om konkrete klagesager. Dem er der ingen af. Det drejer sig ikke om, at der er et aktuelt problem ved domstolene, også selv om der i dag er folk, der virker der, som benytter sig af muslimsk hovedtørklæde i nogle af de situationer, som man nu vil regulere. Nej, det, det drejer sig om, er, at man vil lovgive om folks fordomme, fordi der i befolkningen er opstået en fordom om, at folk – der kan vi jo lige så godt tale lige ud af posen – med særligt én religiøs overbevisning vil lade det influere på deres evne til at optræde værdigt, uafhængigt og upartisk i domstolen. Det er den fordom, man vil lovgive om, for der er ikke nogen konkrete problemer. Problemstillingen kan ikke dokumenteres.

Så laver man et lovforslag, præcis som man jo har gjort med starthjælp og en lang række andre ting, hvor det gælder alle, for sådan er man jo nødt til at lovgive. Men problemet er, som det er fremgået meget klart af bemærkningerne, at det bliver en indirekte diskrimination, fordi det særligt er én gruppe, som vil blive ramt af det her. Det er særligt muslimske kvinder; det er dem, der er hele årsagen til det; det er dem, der har været årsagen til debatten; kan man forestille sig det? Derfor er forslaget et udtryk for indirekte diskrimination.

Det er så også et indgreb i en lang, lang historie om, at domstolene er uafhængige og selv kan regulere disse vilkår. Derfor er det her forslag et led i et dobbelt værdiskred. Det er retsstatens fundament, der saves i, og vi vil gerne tage den meget klare opfordring op fra blandt andre Domstolsstyrelsen og Advokatområdet om, at Folketinget undersøger forholdet til grundlæggende retsprincipper, konventioner og diskrimination yderligere mellem første og anden behandling.

Så er der det danske frisind, som indskrænkes igennem endnu et diskriminerende tiltag fra et flertal, hvis fantasi til at opfinde problemer, som skal løses med diskriminerende lovgivning, synes uendelig.

Forslaget er altså ikke nødvendigt, og man forstår på bemærkningerne, at det skyldes, at det tilsyneladende skulle være blevet mere kontroversielt at have en religiøs overbevisning i de seneste år. Det kan man jo mene om, hvad man vil, og man kan være uenig i det, hvis man vil, men vi må sige, at det netop er den her type tiltag, der er med til at gøre det kontroversielt og er med til at flytte religion ud af privatsfæren.

Sagen er så – det er jo det, der også står i bemærkningerne – at det, der er afgørende, er, om en påklædning er egnet til at blive opfattet af andre som en tilkendegivelse af et religiøst eller politisk ståsted. Det er vel sådan set populisme i paragrafform: Hvordan forestiller man sig, at det her i praksis skal udmøntes? Er det meningsmålinger, der løbende skal tilpasse reglementerne til, hvad folk opfatter som egnet til at signalere et religiøst eller politisk ståsted?

Lad mig tage et eksempel: Partisanørklædet, som for 10-15 år siden primært blev båret af folk, der sympatiserede med PLO i Palæstina, er i dag højeste mode og bruges af ungdommen over en bred bank, når de går i byen i weekenden. Det vil for mange årgange i Danmark, og måske også for et flertal hvis man lavede en menings-